

DIE BRÜCKE

NACHRICHTENBLATT DER BRÜCKE UND DER ST.
TRINITATISGEMEINDE IN DER LUKASKIRCHE IN LEIPZIG

Heft 4 Jhg. 2024

Gott heilt, die zerbrochenen Herzen sind, und verbindet ihre Wunden.
(Ps 147,3)

Hugo Gevers
Zollikoferstr. 21,
04315 LEIPZIG
Tel. 0341 2467685
Mobil: 015771663650
Email:
hugo.gevers@gmail.com

Homepage:
www.die-bruecke-leipzig.de/

Facebook und Youtube:
Unter folgenden Suchbegriffen finden: Lutherische Kirchenmission, Leipzig, die Brücke

Ich kann die Bilder auf den verschiedenen Kriegsschauplätzen der Welt nicht mehr sehen. Und doch dringen sie ins Bewusstsein. Teilweise durch die Nachrichten, teilweise durch Gespräche, teilweise weil ich dann doch hinschauen. Die Verletzung, der Tod und der Krieg sind und bleiben ein Teil unseres Lebens. Und doch möchte ich laut schreien: „Es darf nicht sein!“ Es soll nicht sein, dass ein Mensch, der in Gottes Ebenbild geschaffen wurde und heute noch mit allen Gliedmaßen lebt, morgen tot oder schwer verletzt ist. Und es gibt es doch. Nicht immer wird das Böse aus der Welt genommen. Aber wir können das tun, was unser Herr Jesus schon vorgemacht hat. Einen Menschen in Arm nehmen. Liebe spenden und durch Gottes Geist die zerbrochenen Herzen heilen!.

Gott heilt, die zerbrochenen Herzens sind, und verbindet ihre Wunden.

(Ps 147,3)

Kinder können unter Umständen furchtbar nerven. Aber sie sind und bleiben geliebt. Vielleicht ist es so leicht Kinder zu lieben weil sie eben Kinder sind und deshalb in manche Hinsicht schwach sind und Hilfe brauchen. Bei den Erwachsenen sind wir weniger tolerant. Auch wir Erwachsene schreien mal aus der Reihe. Wir schaffen auch nicht immer alles allein und brauchen Hilfe. Wir stellen auch manchmal richtig dumme Sachen an, wozu man dann nur kopfschüttelnd sagen kann: „Der hat wohl ‚ne Kammer zu viel oder was?“ Aber mit Sympathie oder Rücksicht kann man als Erwachsener nicht mehr rechnen. Das ist weil wir ja von Erwachsenen erwarten können, dass sie Verantwortung übernehmen können und inzwischen gelernt haben mit Messer und Gabel zu essen und gelernt haben sich auch sonst gut zu benehmen. Selbst, wenn man eine schlimme Kindheit hatte, sollte man die Kurve schaffen und als Erwachsener die Verantwortung selbst schultern können, statt alles auf die eigenen Eltern zu schieben. Also überhaupt kein Grund mehr rumzuheulen, oder sich daneben zu benehmen. Diese Erwartungen, die wir an Erwachsene stellen, sind zwar richtig, aber in manchen Punkten einfach übertrieben. Bis zum Tage unseres Todes werden wir immer noch dazu lernen; werden wir auch immer auf die Hilfe von anderen angewiesen sein; werden wir auch immer wieder mal Fehler machen. Wir bleiben auch immer Kinder. Diese Dinge wollen wir aber nicht zugeben. Vielleicht weil wir wissen, dass wir keine Barmherzigkeit erwarten können, wie die Kinder es erwarten können. „Ist doch seine eigene Schuld!“ sagen wir von dem, der im Suff oder in Drogen untergeht. „Ich habe es ja gesagt und du wolltest nicht hören!“ schimpfen wir über die Teenies, wenn sie Fehler machen. Und welche Gefühle werden bei uns erweckt, wenn wir einen alten Mann oder eine alte Frau vor uns haben, die unsinnige Dinge wiederholt, während die Spucke ständig aus dem Mund trieft und sie auch sonst nur noch eine Last sind. Auch diese Menschen sind hilflos und können oft gar nicht für sich selbst sorgen. Aber es kommt gar keine Sympathie hoch, wie bei den Kindern. Wir merken also, dass Hilflosigkeit nicht immer anziehend und attraktiv ist. Nur, wenn diese Hilflosigkeit irgendwie süß oder liebenswürdig aussieht. Jesus Christus lebte uns vor, dass in seinem Herzen Raum für jeden ist. **Es gibt nie einen Grund nicht zu lieben!**

Sein Ohr fand Gehör bei dem Pharisäer, der in seiner eigenen Gesetzlichkeit gefangen war, ebenso wie beim stinkenden Leprakranken am Straßenrand. ER konnte, wie kein anderer, die Bedürftigkeit des anderen wahrnehmen und ernst nehmen. Gerade deshalb ging er auf die Leute zu. Sein Auge fand den Unansehnlichen, genauso wie die süßen Kinder. Beide hatten Raum in seinem Herzen. In der Kirche ist Jesus Christus immer noch da. Er will immer noch zu uns Menschen kommen. Zu allen! Wie schade, dass einige der Meinung sind, dass sie nicht vor seine Füße und in seinen Händen gehören. Manche weil sie denken, dass sie nicht kirchlich sind. Oder, weil sie meinen, dass sie sündig sind und deshalb da nicht gern gesehen werden. Oder sonst irgendwie nicht dazugehören. Dabei hält Jesus uns immer wieder vor, dass wir alle nicht mehr und nicht weniger als Kinder sind, die einen himmlischen Vater brauchen. Kinder, die gerade in geistlicher Hinsicht einfach nur bedürftig sind und in keinem Fall aus sich selbst Glück und Segen finden können. Das Herz unseres Herrn Jesus geht deshalb auf weil er diese Bedürftigkeit wahrnimmt und ernst nimmt. Er kann und will uns auch aus unserer Schwachheit helfen. Daran denken wir ganz besonders im Monat August. Da lautet der Monatsspruch nämlich:

Gott heilt, die zerbrochenen Herzens sind, und verbindet ihre Wunden.

Ps 147,3

Unsere Kirche will gern ein Krankenhaus für alle Hilflosen und Schwachen sein und sogar für solche, die immer noch denken, dass sie ganz allein klar kommen können. Manchmal geschieht der Heilungsprozeß auch ganz unbemerkt. Ich weiß, dass die Menschen in der Kirche nicht direkt mit Jesus vergleichbar sind. Wir benehmen uns ja so oft gar nicht, wie Jesus. Wir sind und bleiben eben auch Kinder mit vielen Fehlern. Aber hin und wieder durch die Kraft des Heiligen Geistes passiert das Unmögliche dann doch. Menschen können unter uns spüren, was es heißt, angenommen zu werden und ein Kind sein zu dürfen. Das Wunder geschieht, wenn wir das weitergeben, was wir selber empfangen haben. Deshalb sind wir da. Sonst wären wir ja schon im Himmel. Pfr. Gevers

Kinderbibelwoche

Gestern traf ich einen 6 oder 7 jährigen der heulend in der Ecke der Kirche saß, während Rachel ihn versuchte zu trösten. Bei näherem Nachfragen fand ich aus, dass er weinte, weil wir am letzten Sonntag im Monat nur einen Gottesdienst um 10 haben und nicht auch um 12. Er wusste das nicht und kam deshalb um 12 in den Gottesdienst als der schon vorbei war. Der Junge weinte also laut und untröstlich, weil er den Gottesdienst verpasst hatte! Am Sonntag zuvor war es schon ähnlich. Aber bei dem mal hatten die älteren Brüder ihn weinend aus dem Gottesdienst geschleppt. Die Eltern von diesem Jungen sind nämlich Muslime und wollen den Kleinen unbedingt vom Gottesdienst fernhalten. Eigentlich kenne ich das anders. Wenn überhaupt, dann weinen die Kinder unkontrolliert, weil sie von den Eltern in die Kirche geschleppt werden weil sie lieber etwas anderes tun wollen. Bei diesem Kleinen ist es genau umgekehrt. Den Grund kann man bei der Kinderbibelwoche finden. Dort hatte der Kleine gelernt, dass wir alle ein Schatz Gottes sind. Dieser Gedanke hat den Kleinen tief bewegt, sodass er es allen weitersagt. In der Schule wird er deshalb von anderen beschimpft. Aber er macht einfach weiter. Und das ist weil er von Gottes Liebe überzeugt wurde. Diese Geschichte hat mich tief bewegt und ich möchte euch allen diesen Jungen ans Herz legen, dass ihr für ihn betet. Auch, wenn ich ihn nicht bei Namen nennen kann. Aus der obengenannten Sache kann man sehen, dass die Kinderbibelwoche genau das erreichen konnte, was wir vor hatten. Es wurden nämlich Menschen (übrigens sowohl Erwachsene als auch Kinder) mit dem Evangelium erreicht. Diese Menschen konnten an 4 Tagen Schritt für Schritt lernen, was es bedeutet, dass wir ein Schatz sind, aber mehr noch: sie konnten auch lernen, was der wertvollste Schatz alle Schätze ist. Pastor Helge Dittmer und Pastor Konrad Rönnecke haben die Kinderbibelwoche zusammen mit verschiedenen Mitarbeitern aus der Gemeinde und aus der Brücke geleitet. Die Kinderbibelwoche kam mit einem missionarischen Gottesdienst vor der Kirche zum Abschluss. Nun hoffen wir, dass wir im Jahre 2025 gleich zwei weitere Kinderbibelwochen abhalten können. Gleichzeitig bleiben unsere Türen stets für alle Menschen offen, die den wertvollsten Schatz des Lebens suchen und finden möchten!

Kinderfreizeit:

Seit über 10 Jahre haben wir Kinderfreizeiten an diversen Orten in und um Leipzig angeboten. Die Kinderfreizeiten geben uns die einmalige Chance Kinder für eine ganze Woche zu begleiten und mit ihnen zu leben. Letztes Jahr und dieses Jahr waren die Kinder aus diversen Bevölkerungsgruppen, sodass wir das Zusammenleben in verschiedenen Kulturen ausprobieren konnten. Für Kinder ist ein solches Zusammenleben und Zusammenwachsen auf natürliche Weise möglich. In diesem Jahr war es besonders, dass die Freizeit nur ein paar Wochen nach der Kinderbibelwoche stattfinden konnte. Somit sind einige Kinder aus der Kinderbibelwoche direkt auch in die Kinderfreizeit gekommen. Die meisten von ihnen sind nicht Christen. Und dennoch sind diese Kinder erstaunlich offen, das Evangelium zu hören und durch Bastelaktion, Spiel, Gebet und Bibellesen im Glauben zu wachsen. Die Kinder haben auch die Möglichkeit auf dem Elsterhof Begegnungen mit diversen Tieren zu üben. Besonders schön war die Begegnung mit Pferden. Jedes Kind bekam die Gelegenheit mit Pferden zu interagieren oder auf ein solches Pferd zu reiten. In der ganzen Woche haben wir das Thema Wasser aus der Bibel beleuchten können. Die Kinder konnten in beeindruckende Weise lernen, was das Thema Wasser in der Bibel bedeutet. Die Lieder und die Gebete wurden bereits schon auf der Kinderbibelwoche geübt, sodass viele Kinder inzwischen ganz selbstverständlich und natürlich beten. Beim Schwimmen ist mir aufgefallen, dass ein Kind ganz unbeschwert und natürlich das Vaterunser während des Schwimmens betete. Eine ältere Dame hat das Ganze erstaunt angeguckt und besorgt gefragt: „Hat das Kind Probleme?“ Worauf ich antworten konnte. „Nein, sie betet nur weil es ihr so gut geht!“

Stadtteiltage

Genau wie letztes Jahr wollen wir im Jahre 2024 wieder Stadtteiltage halten, die mit einem Stadtteilfest zum Abschluss bringen. Die Stadtteiltage beginnen am Donnerstag, den 5. September für ein Angebot unserer Senioren. Am Freitag, den 6. September sind die Kinder dran, am 7. September sind wir für die ganze Familie da. Ebenso auch am 8. September, wo wir einen missionarischen Gottesdienst vor der Kirche halten und danach den ganzen Tag Zeit für alle haben. Der 8. September ist auch Tag des Denkmalschutzes. Es werden deshalb auch Menschen in die Kirche kommen, die Orgel besichtigen oder generell an eine Führung der Kirche teilzunehmen.

Kinderbibelwoche und Kinderferienwoche. Weitere Bilder in der Mitte des Heftes

SPENDENKONTO: Wenn sie unsere Arbeit mit einer Spende unterstützen wollen, können Sie das direkt auf das Konto der Lutherischen Kirchenmission tun:

IBAN: DE09 2579 163 5 0100 4239 00
Kto.-Nr.: 100 423 900 BLZ: 257 916 35
Bank: Volksbank Südheide eG
Verwendungszweck: Leipzig

Homepage „Brücke“ www.die-bruecke-leipzig.de

WICHTIGE INFORMATIONEN

Sie erreichen die Gemeinde mit der Straßenbahn (Linie 1 Richtung Mockau)
Haltestelle Hermann Liebmann Str./Eisenbahnstr. Leipzig.

Unsere Kirche befindet sich auf dem Volkmarsdorfer Markt:

Zollikoferstr. 21, 04315 Leipzig.

GOTTESDIENSTE UNSERER GEMEINDE	
Deutscher Gottesdienst	Sonntags um 10h00
Persischer Gottesdienst	Sonntags um 12h00
Persisch-Deutsche Gottesdienst	Normalerweise am letzten Sonntag im Monat um 10h00. Nächste Termine 25.08 und am 29.09
ANGEBOTE IN DER BRÜCKE	
Kinderstunde	Montags um 15h00 –17h00
Teenie- Club	Montags um 17h00 bis 19h00
Taufunterricht online	Montags um 18h00
Englische Bibelstunde	18h30-19h30
Offene Brücke	Dienstags um 15h00 bis 17h00
Offenes Angebote für alle	Mittwochs um 12h00
Sozialstunde	Mittwochs von 14h00-15h00
Unterricht in Präsenz und online	Mittwochs von 15h00-16h00
Sozialstunde	Mittwochs 16h00 -18h00
Sprachkurse fürs Team	Dienstags 13h15- 16h30
Teambesprechung	Donnerstags 17h30
ANGEBOTE IN CHEMNITZ	
Persischer Gottesdienst	Samstags um 11h00 Hainstr. 81, 09130 Chemnitz
Taufunterricht, Gesprächskreis, Bibelstunde	Samstags um 12h00 Hainstr. 81, 09130 Chemnitz
Persische Taufkurse. In Präsenz und Online	Nach Absprache

هفته کتاب مقدس کودکان

Kinderbibelwoche

Kinderfreizeit

هفته تعطیلات کودکان.

اطلاعات مهم

شما می توانید با قطار شهری شماره ۱ به سمت منطقه Mockau آمده و در ایستگاه

Hermann Liebmann Str./Eisenbahnstr.
Zollikoferstr.21, 04315 Leipzig
پیدا شوید و این کلیسا را در
است.

مراسم عبادت در کلیسا	
مراسم آلمانی	یک شانه به ساعت ۱۰
فارسی مراسم	یک شانه به ساعت ۱۲.
مراسم مشترک و فارسی آلمانی	معمولا آخرین یکشنبه ماه ساعت 10 صبح است. تاریخ های بعدی 29.09 25.08 است.

پیشنهادات در بروکه	
دوشنبه ها ساعت ۶ بعد از ظهر	کلاس غسل تعمید به صورت آنلاین یا با قرار قبلی
دوشنبه ها ساعت ۳	کمک تکلیف برای بچه ها
سه شنبه ها ساعت ۱۷.۱۵	زمان مشترک برای همه
چهارشنبه ها ساعت ۱۴.۱۲	ساعت جامعه
چهارشنبه ها ساعت ۱۶.۱۵	کلاس های حضوری و آنلاین
چهارشنبه ها ساعت ۱۸.۱۶	ساعت جامعه
پنجشنبه ها ساعت ۱۲.۳۰ بعد از ظهر	جلسه تیم بروکه
پنجشنبه ها ساعت 13:30 الی 16:30	کلاس های زبان فارسی
طبق قرار	گروه کر فارسی

پیشنهادات در کمیتس و هلدرانگ	
مراسم فارسی	شانه به ساعت ۱۱ Hainstr. 81, 09130 Chemnitz
کلاس غسل تعمید یا تفسیر انجیل	شانه به ساعت ۱۲ Hainstr. 81, 09130 Chemnitz
کلاس غسل حضوری و آنلاین	سه شنبه یک بار در ماه Hauptstr. 57 06577 Heldrunen

لینک دفتر بروکه دریافت <http://www.die-bruecke-leipzig.de>

هفته کتاب مقدس کودکان و هفته تعطیلات کودکان. تصاویر بیشتر در وسط مجله

کمک های مالی: اگر شما میل دارید فعالیت هایمان را با کمک های مالی حمایت کنید می توانید مستقیم به حساب بانکی دفتر تبلیغات کلیسا واریز نمایید. که در صفحه اخر اطلاعات به زبان المانی شماره حساب آمده است.

IBAN: DE09 2579 163 5 0100 4239 00
Kto.-Nr.: 100 423 900 BLZ: 257 916 35
Bank: Volksbank Südheide eG
Verwendungszweck: Leipzig

اردوی کودکان:

بیش از ۱۰ سال است که اردوی کودکان را در مکان های مختلف در اطراف لایپزیگ ارائه می دهیم. اردوهای کودکان این فرصت منحصر به فرد را به ما می دهد تا یک هفته کامل بچه ها را همراهی کنیم و با آنها زندگی کنیم. سال گذشته و امسال بچه ها از فرهنگهای مختلف جمعیتی بودند، بنابراین ما توانستیم زندگی مشترک در فرهنگ های مختلف را امتحان کنیم. برای کودکان چنین همزیستی و رشد کردن در کنار هم به صورت طبیعی امکان پذیر است. امسال این ویژه بود که اردوی کودکان چند هفته پس از هفته کتاب مقدس کودکان برگزار شود. این بدان معناست که برخی از کودکان در هر دو شرکت کردند. اکثر آنها مسیحی نیستند. و با این حال، این کودکان به طرز شگفت انگیزی برای شنیدن انجیل آماده هستند. همه این کار از طریق کاردستی، بازی، دعا، و خواندن کتاب مقدس، بر گذار کردیم. کودکان همچنین فرصتی برای تمرین رویارویی با حیوانات مختلف در Elsterhof داشتند. برخورد با اسب ها بسیار زیبا بود. به هر کودک این فرصت داده شد تا با اسب ها تعامل داشته باشد یا یکی را سوار کند. در طول هفته توانستیم موضوع آب را از کتاب مقدس بررسی کنیم. بچه ها توانستند به شیوه ای چشمگیر یاد بگیرند که موضوع آب در کتاب مقدس به چه معناست. ترانه ها و دعاها قبلاً در هفته کتاب مقدس کودکان آشنا شده اند، به طوری که بسیاری از کودکان اکنون به طور کاملاً طبیعی دعا می کنند. در حین شنا متوجه شدم که یک کودکی بسیار بی خیال و به طور طبیعی دعای پروردگار می خواند. یک خانم بزرگتر با تعجب به همه چیز نگاه کرد و با نگرانی پرسید: «آیا کودک مشکلی دارد؟» «نه، او فقط دعا می کند زیرا احساس بسیار خوبی دارد!»

روزهای منطقه

درست مانند سال گذشته، ما می خواهیم دوباره روزهای منطقه را در سال ۲۰۲۴ برگزار کنیم که با جشنواره منطقه به پایان می رسد. روزهای منطقه از پنجشنبه ۵ سپتامبر برای پیشنهادی برای سالمندان ما آغاز می شود. جمعه نوبت بچه هاست، ۶ برای همه خانواده حاضریم. به

هفته کتاب مقدس کودکان

دیروز با یک کودک ۶ یا ۷ ساله روبرو شدم که در گوشه کلیسا نشسته بود و گریه می کرد در حالی که راشل سعی می کرد به او دلداری دهد. بعد از مدتی متوجه شدم که او دارد گریه می کند زیرا یکشنبه آخر ماه فقط ساعت ۱۰ مراسم دعا بر گزار کنیم و ساعت ۱۲ نیست. او این را نمی دانست و به همین دلیل ساعت ۱۲ آمد وقتی مراسم دعا تمام شد. پس پسر به دلیل این که نمی توانست شرکت کند با صدای بلند گریه کرد! یکشنبه قبل هم همینطور بود. اما آن بار برادران بزرگتر او را از خدمت بیرون کشیدند. والدین این پسر مسلمان هستند و کاملاً می خواهند کودک را از کلیسا دور نگه دارند. در واقع، در گذشته واکنش بچه ها در کلیسا متفاوت می دانم. در آن زمان، بچه ها گریه می کردند زیرا والدینشان آنها را به کلیسا می کشانند و آنها گریه می کردند زیرا ترجیح می دهند کار دیگری انجام دهند. با این پسر دقیقاً برعکس است. دلیل آن را می توان در هفته کتاب مقدس کودکان یافت. در آنجا پسر فهمید که ما همه گنج خدا هستیم. این فکر پسر را عمیقاً تحت تأثیر قرار داد، بنابراین او این خبر را به همه رساند. به همین دلیل در مدرسه مورد توهین دیگران قرار می گیرد. اما او فقط به راه خود ادامه می دهد. و این به این دلیل است که او به عشق خدا متقاعد شده بود. این داستان عمیقاً مرا نیز تحت تأثیر قرار داد و من می خواهم همه شما را تشویق کنم که برای این پسر دعا کنید. حتی اگر نتوانم او را به نام صدا کنم. با توجه به مطالب فوق، می توانید متوجه شوید که هفته کتاب مقدس کودکان توانست دقیقاً به آنچه در نظر داشتیم دست یابد. مردم (هم بزرگسالان و هم کودکان) با انجیل ارتباط داشتند. در طی ۴ روز، این افراد توانستند قدم به قدم یاد بگیرند که ما یک گنج هستیم، اما بیشتر از آن: آنها همچنین توانستند بیاموزند که با ارزش ترین گنجینه چیست. کشیش هلگه دیتمر و کشیش کنراد رونکه همراه با کارمندان مختلف انجمن و برکه، هفته کتاب مقدس کودکان را اداره کردند. هفته کتاب مقدس کودکان با یک مراسم در مقابل کلیسا به پایان رسید. اکنون امیدواریم که بتوانیم دو هفته دیگر کتاب مقدس کودکان را در سال ۲۰۲۵ برگزار کنیم. در عین حال، درهای ما همیشه به روی همه افرادی که می خواهند با ارزش ترین گنج زندگی را جستجو و پیدا کنند، باز می ماند!

او فریسی مغرور و جذامی متعفن کنار جاده کمک می کرد. او می توانست مانند هیچ کس دیگری نیازهای دیگران را درک کند و آنها را جدی بگیرد. دقیقاً به همین دلیل به مردم نزدیک شد. چشمش بچه های و بزرگسالان را پیدا کرد. هر دو در قلب او جا داشتند.

عیسی مسیح هنوز در کلیسا است. او هنوز هم می خواهد به سراغ ما انسان ها بیاید. به همه! چه حیف که برخی فکر می کنند برای آنها جا نیست. برخی به این دلیل که فکر می کنند غیر ایمان هستند. یا به این دلیل که فکر می کنند گناهکار هستند و بنابراین در آنجا استقبال نمی کنند. یا به نوعی دیگر به مسیحیت تعلق ندارند. عیسی به طور مکرر به ما یادآوری می کند که همه ما چیزی بیشتر و چیزی کمتر از کودکانی نیستیم که به یک پدر آسمانی نیاز دارند. کودکانی که به ویژه از نظر روحی به سادگی درمانده هستند و به هیچ وجه به تنهایی نمی توانند شادی و برکت را بیابند. قلب خداوند ما عیسی باز می شود زیرا او این نیاز را درک می کند و آن را جدی می گیرد. او می تواند و می خواهد به ما کمک کند تا از ضعفمان خلاص شویم. به خصوص در ماه اوت به این موضوع فکر می کنیم. ضرب المثل ماهانه این است:

دلشکستگان را التیام می بخشد، و زخمهایشان را می بندد. مزمور ۱۴۷، ۳

کلیسای ما دوست دارد بیمارستانی برای همه ضعیفان و درماندهگان و حتی برای کسانی باشد که هنوز فکر می کنند می توانند به تنهایی زندگی کنند. گاهی اوقات روند بهبودی کاملاً بدون توجه اتفاق می افتد. می دانم که انجمن کلیسا مستقیماً با عیسی قابل مقایسه نیست. ما مانند او رفتار نمی کنیم. ما بچه هستیم و می مانیم با اشتباهات فراوان. با این حال گاهی، از طریق قدرت روح القدس، چیزی غیرممکن اتفاق می افتد. در میان ما، مردم می توانند احساس کنند که پذیرفته شدن و اجازه داشتن کودکی باشند. آن معجزه اتفاق می افتد وقتی که چیزی را که خودمان دریافت کرده ایم به دیگران منتقل کنیم. به همین دلیل ما اینجا هستیم. وگرنه ما قبلاً در بهشت بودیم.

کشیش جیورس

کودکان بعضی اوقات به طرز وحشتناکی آزاردهنده هستند. اما دوست داشتنی می مانند و خواهند ماند. شاید ما بچه ها را خیلی دوست داریم و می توانیم آنها را تحمل کنیم زیرا آنها کودک هستند و بنابراین ضعیف هستند و نیاز به حمایت بزرگسالان دارند. وقتی آن‌ها گریه می کنند، قلب‌هایمان پر از عشق می شوند و می می خواهیم آنها را تسلی دهیم. برای بزرگسالان، ما کمتر صبر داریم. با این حال بزرگسالان گاهی گریه می کنند و هم بی ادب مثل بچه هستند. ما بزرگسالان نیز نمی توانیم همه کارها را به تنهایی انجام دهیم و به کمک نیاز داریم. گاهی اوقات ما واقعاً کارهای احمقانه ای انجام می دهیم که شما فقط می توانید سر خود را تکان دهید و بگویید: «چیزی در ذهنش جور نمی شود!» ما انتظار داریم که بزرگسالان بتوانند مسئولیت خودشان را بپذیرند و بالاخره یاد گرفته اند با چاقو و چنگال غذا بخورند و همچنین یاد گرفته اند که به روش های دیگر خوب رفتار کنند. حتی اگر دوران کودکی بدی داشته اید، به جای اینکه همه چیز را به گردن پدر و مادرتان بیندازید، باید به عنوان یک بزرگسال مسئولیت را به عهده خود بگیرید. پس دیگر دلیلی برای گریه کردن یا بد رفتاری برای بزرگسالان وجود ندارد. این انتظاراتی که ما از بزرگسالان داریم درست است، اما در برخی موارد به سادگی اشتباست. ما تا روزی که بمیریم به یادگیری ادامه خواهیم داد. ما نیز همیشه به کمک دیگران وابسته خواهیم بود. همیشه اشتباه خواهیم کرد و ما همیشه بچه خواهیم ماند. اما ما نمی خواهیم این شرایط را بپذیریم. شاید به این دلیل که ما می دانیم که نمی توانیم انتظار رحمت را آن گونه که بچه ها انتظار دارند داشته باشیم. فرد باید تقصیر خودش باشد! «به این دلیل بزرگسالان با این جمله شکایت می کنیم: «من این را گفتم و شما گوش ندهید!» نه رحمت برای بزرگسالان نیست. چه احساساتی به جلو می آید وقتی پیرمرد یا پیرزنی حرف های مزخرف را تکرار می کند در حالی که مدام آب دهان از دهانشان می چکد. این افراد نیز درمانده هستند و اغلب نمی توانند از خود مراقبت کنند. اما مثل بچه ها اصلاً همدردی برای آنها وجود ندارد. بنابراین متوجه می شویم که درماندگی همیشه جذابه پذیر نیست. فقط در صورتی که این درماندگی به نوعی شیرین یا دوست داشتنی به نظر برسد. عیسی مسیح به ما نشان داد که قلب او برای همه باز هست. هیچ وقت دلیلی برای دوست نداشتن وجود ندارد

دلشکستگان را التیام می‌بخشد، و زخم‌هایشان
را می‌بندد. (مزمور ۱۴۷، ۳)

گزارش نامه فعلیت شهادت مسیحیان و
گزارش نامه انجمن کلیسای لوتری تثلیث
در لایپزیگ کتابچه شماره ۴ سال ۲۰۲۴

DIE BRÜCKE

Hugo Gevers
Zollikofenstr. 21,
04315 LEIPZIG
Tel. 0341 2467685
Mobil: 015771663650
Email:
hugo.gevers@gmail.com
Homepage:
www.die-bruecke-
leipzig.de/
Facebook:
Die Brücke

من دیگر نمی توانم تصاویر از جنگ در سراسر جهان را در هر
کجای مختلف ببینم. و با این حال آنها به ذهن نفوذ می
کنند. تا حدودی از طریق اخبار، بعضی اوقات از طریق
گفتگوها، یا به این دلیل که من واقعاً به آنها نگاه می کنم زیر
جراحت، مرگ و جنگ جزئی از زندگی ما هستند. و با این
حال من می خواهم با صدای بلند فریاد بزنم: «نباید اینطور
باشد!» شر همیشه از دنیا پاک نمی شود. اما ما می توانیم
کاری را انجام دهیم که خداوند ما عیسی قبلاً انجام داده است.
یک نفر را در آغوش خود بگیریم. عشق بدهیم و قلب های
شکسته را از طریق روح خدا شفا دهیم!